

Nr 195.

Av herr **Jonsson** i Hökhult m. fl., om ändring i gällande bestämmelser angående beräkning vid taxering till förmögenhetsskatt av värdet utav möbler och andra lösören.

Under nuvarande statsfinansiella situation är det av synnerlig vikt, att allt göres, som kan göras för att skattefördelningen blir så jämn och rättvis som möjligt, på det icke vissa skattekällor skola bliva orimligt hårt anlitade, under det andra, som mycket väl kunde anlitas, icke alls utnyttjas.

Ett skatteobjekt, som icke utnyttjats genom vår nu gällande inkomst- och förmögenhetsskatteförordning, men som med hänsyn till jämlikhet och rättvisa borde utnyttjas, är beskattning av viss löseegendom såsom förmögenhet.

Till grund för förmögenhetsskattens beräkning skall läggas, bland andra värdet av yttre löseegendom såsom djur, maskiner och redskap, samt även — ehuru detta säkert icke var avsikten då lagen antogs — befintligt foder vid jordbruket, däremot äro inre löseegendom, som är avsedd för ägarens personliga bruk, såsom möbler m. m. jämte juveler och konstsaker undantagna. Redan vid lagens antagande var förslag uppe om att dylik löseegendom till viss del borde bliva föremål för beskattning, ehuru detta förslag då icke ledde till resultat. Såsom skäl emot tanken på beskattning av detta slag har bland annat framhållits, att ifrågavarande löseegendom är improduktiv och därför icke bör beskattas.

För vår del anse vi detta skäl, och andra dylika, icke vara bärande, särskilt om en viss del av dylik löseegendom lämnas obeskattad.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 72 häft. (Nr 195—197.)

Det kan påvisas en mängd fall, då värden motsvarande en hel förmögenhet placerats i konstalster och dylikt av personer, som hava råd och intresse härför. Det är långt ifrån vår mening att vilja motarbeta detta, men å andra sidan kan det icke vara riktigt, att detta medför frihet från all skatt härför, så mycket hellre som värdet av dylika föremål i många fall under årens lopp väsentligt ökas. Att ägandet av dylika värden i mån av värdets storlek ökar ägarens ekonomiska soliditet och därmed också bärkraften i fråga om skatteförmåga i fullt ut lika hög grad som vissa andra objekt, vilka nu äro grundläggande för beräkningen av förmögenhet, anse vi vara obestriddigt. Vi skola här anföra ett exempel.

Såsom förut nämnts skall enligt gällande förordning icke allenast värdet av yttre inventarier vid jordbruket, utan även värdet av vid deklara-tions-tillfället befintligt foder värderas, och värdet deklarereras för förmögen-hetsbeskattning. Vi vilja icke här ingå på frågan om det riktiga eller oriktiga häri, då det icke av oss ifrågasättes, att något nu anlitat beskatt-ningsobjekt skall undantagas. Det måste dock anses ganska hårt att inne-liggande foder skall beskattas, då ju detta, i den mån det omsättes i kon-tant valuta, utgör en del av ägarens *bruttoinkomst* av driften, vilken till största delen åtgår för löpande utgifter och, i den mån någon besparing möjligen kan ske, blir föremål för förmögenhetsbeskattning nästa år. I stället för att utgöra förmögenhetsdel, förekommer säkerligen i de flesta fall utgifter, vilka icke deklarerats såsom skuld, för vars täckande ifråga-varande värden i den mån de hinna omsättas till kontanter i sin helhet åtgå.

I den motion, som frambars till 1910 års riksdag, om beskattning av inre lösegendom såsom förmögenhet, föreslogs att 5,000 kronor av värdet skulle undantagas från beskattning. I överensstämmelse härmed anse vi, att det värde, som högt beräknat kan anses motsvara en familjs behov av husgerådssaker m. m., bör undantagas, och föreslå med hänsyn till gällande penningvärde, att inventarier till ett värde av 15,000 kronor må undan-tagas från beskattning.

På grund av vad sålunda framhållits, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gäl-lande förordning om inkomst och förmögenhetsskatt att vid taxering av förmögenhet, även möbler, husgeråd, smycken och andra lösören, som äro avsedda för skatt-

skyldig och hans familjs personliga bruk, med undantag i varje fall för värde upp till 15,000 kronor blir föremål för beskattning.

Stockholm den 21 januari 1921.

J. A. Jonsson.

C. O. Johanson.

Bernhard Nilsson.

C. J. Jonsson
i Mörkhult.
